

Sygnatura akt VI W 6275/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2016 roku

sprawy przeciwko L. K. synowi C. i H. z domu W.

urozonego (...) we W.

obwinionego o to, że

w dniu 28.09.2015r. ok. godz. 11:30 we W. na ul. (...) kierując pojazdem marki P. o nr rej. (...) zaparkował na chodniku w ten sposób, że nie pozostawił wymaganego minimum 1,5 m przejścia dla pieszych.

tj. o czyn z art. 97 kw

*****

I. uznaje obwinionego **L. K.** za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 97 kw i za to na podstawie art. 97 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości **100 (stu) złotych;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 28 września 2015 roku L. K. zaparkował samochód marki P. nr rej (...) na chodniku, przy ulicy (...) we W., Pojazd zaparkowany został w taki sposób, że nie pozostawiał pieszym 1,5 metra przejścia.

dowód;:

zeznania świadka B. B. k. 31;

dokumentacja fotograficzna k. 6.

L. K. w postępowaniu jurysdykcyjnym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. W złożonych wyjaśnieniach podniósł, że jest listonoszem i tego dnia dostarczał na (...) Przyrodniczy znaczną ilość poczty. Z tego względu zaparkował pojazd na chodniku, skąd donosił przesyłki na uczelnię.

Potwierdził zatem okoliczności faktyczne zdarzenia, które wynikają również z zeznań B. B., jak i wykonanej przez niego dokumentacji zdjęciowej.

Powołane dowody nie zawierają zatem żadnych sprzeczności (miejsce ustawienia pojazdu nie było kwestionowane przez obwinionego) i tworzą jednolitą całość.

Tym samym L. K. zachowaniem swoim wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 97 kw. Zatrzymał bowiem pojazd na chodniku, nie pozostawiając wymaganego 1,5 metra przejścia dla pieszych. Utrudnił im poruszanie się zmuszając do omijania samochodu, który całą swoją szerokością zaparkowany został na chodniku.

Fakt, że obwiniony jest listonoszem i dostarczał wówczas pocztę na (...) Przyrodniczy, nie dawał mu uprawnienia do takiego zachowania, a tym samym nie zwalnia go od odpowiedzialności karnej. Sparaliżowanie przez niego normalnego ruchu pieszych nie może być usprawiedliwione obowiązkami służbowymi, które obwiniony wykonywał. Tym bardziej, że notoryjnym jest, iż na terenie (...) znajduje się parking, z którego mógł wówczas korzystać. Wymagałoby to z jego strony nieco więcej wysiłku, niż wygodne rozwiązanie, które wybrał, jednak pozwoliłoby mu zachować się zgodnie z prawem.

Nagminność tego rodzaju wykroczeń na obszarze miasta, miejsce i czas jego popełnienia, to okoliczności które Sąd miał na względzie wymierzając L. K. karę grzywny. Wskazać należy na wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinionego wykroczenia. Kierując się wyłącznie swoją wygodą zaparkował bowiem samochód całą jego szerokością na chodniku, całkowicie ignorując bezpieczeństwo i możliwość korzystania z niego przez innych uczestników ruchu (pieszych).

Orzeczona grzywna jest adekwatna do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynu. Wymierzając ją uwzględniono ponadto społeczne oddziaływanie oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze orzeczonej kary, które mają stanowić proporcjonalną względem popełnionego czynu represję wobec sprawcy oraz wyrażać naganność jego zachowania. Orzeczona kara spełni również swoje zadania w zakresie prewencji szczególnej i pomoże zrozumieć obwinionemu naganność jego zachowania.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 118§1 k.p.w. i przepis art. 627 k.p.k. w związku z art. 119 kpw.